

Лопушик А.С., магістрант гр. БУД16-1мд.,
Архіпова К.К., ст. викл.- науковий керівник

МАРГІНАЛЬНІСТЬ КУЛЬТУРИ МІНІМАЛІЗМУ В ДИЗАЙНІ ІНТЕР'ЕРУ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра МБГ

Анотація. *Основна ідея мого дослідження - це з'ясувати, чим та чому японський стиль стає популярним в дизайні інтер'єру всіх верств населення.*

Постанова проблеми. Сучасний інтер'єр - це архітектурне і художнє оформлення внутрішнього простору будівлі. В основі дизайну інтер'єру лежить синтез прагматичних і художніх ідей і рішень, спрямованих на поліпшення умов існування людини в цілісній естетичній досконалій формі. У сучасній Європі постійно росте інтерес до східної культури. Більш того, на Заході зараз дуже модно все, що має відношення до Сходу. Особливо жителів сучасних мегаполісів приваблює Японія - самобутня, таємнича країна, багатотисячолітні традиції якої є сусідами з останнім словом прогресу.

Основна ідея мого дослідження: з'ясувати, чим та чому японський стиль стає популярним в дизайні інтер'єру всіх верств населення.

Японський стиль оформлення сучасного інтер'єру набирає популярність. Багатьом доводиться до душі його простота, елегантність, функціональність, а також незвичайні рішення звичних задач. Мінімалізм - сучасна інтерпретація стародавнього стилю. Його девіз: відмова від потрібного на користь самого необхідного. Мінімалізм характеризується відсутністю декору як такого і пошуком ідеальних пропорцій, нових рішень. Мінімалізм це смак і заслуга Японської культури з її філософією з її гармонією.

Мінімалізм в дизайні сьогодні поширився серед самих різних верств суспільства у всьому світі, в тому числі і в Україні. Зародилося цей напрям в середовищі художників, інтелектуалів, обмежених в засобах і які мають певну філософію, а зараз його сповідують не тільки невизнані бідні генії, але і ті, хто може дозволити собі саме розкішне оздоблення житла.

На думку дизайнерів, мінімалізм - найпопулярніший стиль на сьогоднішній день. Він асоціюється з ексклюзивністю і багатством, відрізняючись високою якістю використовуваних матеріалів, тим не менш, цей стиль заснований на принципі побудови строгих, гранично простих форм, ідеальної гладкості фактур і чіткості композицій. Найважливіша деталь цього стилю - грамотно організований простір зі спокійним освітленням, грою контрастних кольорних сполучень. Це тяга до чистоти і досконалості, створення ілюзії нескінченного відкритого простору і невагомості. Нічого зайвого - ось і є сам мінімалізм.

У зв'язку з суворими природними умовами, східною філософією і релігією, як простим японським селянам, так і військового стану дрібних дворян не чужі були такі поняття, як «Вабі» - усвідомлена простота, раціональність, бідність; «Сабі» - тинь, смуток, душевна печаль; «Дзімі» - покірність долі. Поєднання цих важливих чинників японської естетики поширилося практично в усі сфери життя, в першу чергу, на організацію життєвого простору.

Японський будинок - це суцільний функціоналізм: нічого зайвого, відволікаючого, тому в оформленні приміщення використовується один, в крайньому випадку, два кольори. Перевага віддається білому і коричневому тонах, а також світлим природним відтінкам: бежевому, кремовому, молочному. Білий - колір чистоти, гармонії і бездоганності. Він створює ілюзію нескінченного простору і невагомості. Темно-коричневий підкреслює строгість геометричних форм, має на увазі силу землі, надію на процвітання, стабільність.

Те ж саме відноситься і до освітлення. За східним вченням світло і тинь - інь і янь - єдині і нерозлучні. У той же час саме в їхньому протистоянні, в боротьбі східні люди бачать справжню красу і гармонійну рівновагу ества. Гра світла і тині в просторі для дизайнерів

стилю мінімалізм краще будь-яких прикрас. Недарма Японія зветься Країною сонця, що сходить! Боязкі ранкові промені, упускають перші відблиски на стіни будинків і білі квіти сакури, - ось образ світлового оформлення простору в японському стилі.

По-справжньому відкрита європейською цивілізацією порівняно недавно, Японія все ще залишається загадкою, незважаючи на те, що з часів Марко Поло про неї багато і охоче говорять і пишуть. Цією країною захоплюються, її вивчають, її унікальному досвіду намагаються наслідувати, але вважається, що європейцям, які ніколи не стояли на сторожі кожного сантиметра і не відчували незручність від надмірності речей, зрозуміти її досить складно.

Мінімалізм - це, перш за все, життєва позиція і світогляд людей, які відповіли суспільству споживання, міщанства відмовою від звичних речей і життєвих установок, що панували в той час в суспільстві. Не дивно, що мінімалізм як і раніше залишається антимодою, думкою тих, хто не прагне бути як всі, слідувати за суспільством процвітаючих і щасливих і займається творчістю.

Мінімалізм - це чистота, досконалість і комфорт, робота носить свій базис на трьох непорушних китах: повітря, обсяг і площина.

В архітектурі і дизайні злиття Сходу із Заходом виплеснулося в мінімалізм – найяскравіший і найбільш спірний стиль другої половини ХХ ст. Мінімалізм універсальний. Пронизлива чистота ліній і ясність простору, врівноважений, гармонійний інтер'єр - альтернатива божевільному темпу сучасного життя, коли так природно виникає бажання розширити межі свого світу. Ми проходимо крізь сезони настроїв - і простір, в якому живемо, адаптується, змінюється, відбиваючи наші бажання. Мобільність і здатність трансформуватися - відмітна риса мінімалізму. Все просто, чітко, і в той же час - це постійний пошук, можливість висловити своє ставлення до життя в даний момент.

Мінімалізм є пошук абсолютної форми, рух до досконалості, вираженого простотою ліній, аскетизмом колірного рішення, однак його стриманість, лаконічність наповнені внутрішньою енергією. Завдяки цьому будинок стає не консервативною фортецею, а мікрокосмом - просторовим і вільним, що не боїться вторгнень. Саме тому останнім часом мінімалізм розвивається еkleктичними впливами з інших стилів. А це - свобода! Свобода від умовностей.

Комусь здасться, що мінімалізм скупий і по-спартанському суворий: ні, він по-своєму розкішний, веселий і безтурботний, він широкий і космополітичний, як наше майбутнє, як час Майбутнього.

Основною метою мінімалістського дизайну - це збільшити простір і якомога більше скоротити кількість предметів в будинку. Простий приклад азіатського дизайну, зокрема, класичного японського дизайну, який був джерелом натхнення для мінімалізму. Відомі дизайнери, які вперше включили ідеї мінімалізму в дизайн - це Людвіг Міс ван дер Роє і члени голландського De Stijl руху мистецтва. Міс ван дер Роє зосереджено вивчав зовнішній образ будівлі, перш ніж приступити до планування дизайну всередині приміщення.

Дизайнери й архітектори в мінімалістському дизайні інтер'єру приділяють головну увагу простору приміщення. І задаються питаннями: як візуально будуть сприйматися перетинання кольору, фігур і т.д. Щоб тонкий стиль мінімалізму не збентежить стильовим несмаком.

Японське житло - це, перш за все велика кількість вільного простору, заповненого світлом і здатного до трансформації, тим часом як наші стандартні квартири не завжди мають у своєму розпорядженні достатню площу.

В першу чергу слід думати про зручність і практичність і тільки потім про модні тенденції. Красиво декорована квартира повинна залишатися житлом, місцем, де доведеться проводити більшу частину свого часу. При цьому, оформляючи свій будинок в стилі мінімалізму, просто дотримуйтеся певного напрямку і кольорової палітри.

Так, наприклад, очистити квартиру від всього зайвого не означає позбутися шаф, килимів або приємних дрібничок. Досить того, щоб всі ці предмети гармонійно вписувалися в обстановку, не привертаючи до себе особливої уваги.

Мінімалізм, є популярним стилем дизайнерів інтер'єру. Якщо поглянути на європейський стиль, то іноді в ньому можна побачити проблиски мінімалізму, а іноді бурхливий мінімалізм в просторі. Однак остання тенденція мінімалізму в інтер'єрі набирає свій оборот; не за рахунок моди, а за рахунок зручного інтер'єру. Крім філософських поглядів і життєвих пріоритетів мінімалізм - це ще й дешево, набагато дешевше, ніж багато хто думає. При цьому варіантів облаштування житла в дусі мінімалізму існує не менше, ніж в традиційному стилі. І навіть власники малогабаритних квартир зможуть стильно облаштувати своє житло, проявивши лише трохи сміливості і фантазії.

Висновок. В цілому, підводячи підсумок, слід зауважити, що, незважаючи на уявну простоту, мінімалізм в інтер'єрі залишає великий простір для творчості. Можливість модифікації інтер'єру відповідно до індивідуальних переваг - додавати характерні деталі, грати з колірною гамою, підбирати нестандартні форми і аксесуари.

Сказати, що культура унікальна і неповторна, як ніяка інша - означає не сказати практично нічого. Саме її несхожість і загадковість так привертають нас. Щоб створити японський інтер'єр, потрібне розуміння культури цієї загадкової країни, особливе сприйняття світу, яке і відбивається в облаштуванні. Для Сходу, в тому числі і для Японії, характерна інтровертність, зосередження на внутрішньому світі і відчуттях. І тому такий інтер'єр практично завжди мінімалістичний і в цьому часто таїться філософський сенс. Іншими словами, духовне начало переважає над матеріальним, але виражається через нього. Лише кілька предметів обстановки і багато вільного простору - такий класичний японський інтер'єр. Але кожна річ має своє призначення - створювати і зберігати гармонію в будинку.

Література.

1. Маргінальне містечтво. - М.: Изд-во МГУ, 2003, с. 62-63.

Інформаційні ресурси.

1. www.article-sociology.ru

2. http://pidruchniki.com.ua/15840720/sotsiologiya/istoriya_sotsiologii_zborovskiy_

3. <https://ru.wikipedia.org/wiki>